

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
20-12-2012

Uds. dato:
31-01-2013

Nummer:
21-13

J.nr.
4300148-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **efterværn - ændring af anbringelsessted - klage - opsættende virkning**

Lov:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 930 af 17. september 2012 - § 72, stk. 1 og § 72, stk. 2

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

En ung i efterværn har som udgangspunkt ret til at forblive på sit anbringelsessted under behandlingen af den unges klage over ændring af anbringelsesstedet.

Lovens undtagelsesbestemmelser om opsættende virkning må fortolkes udvidende, således at klage over afgørelser om ændring af anbringelsessted under efterværn også har opsættende virkning.

Vi har lagt vægt på kontinuitetsbetragtningerne i forarbejderne om opsættende virkning i Anbringelsesreformen og i forarbejderne om efterværn i Barnets Reform.

Om opsættende virkning fremgår det af lovbemærkningerne til Anbringelsesreformen, at der både ved skift af anbringelsessted og ved afslag på døgnophold i et anbringelsessted som efterværn lægges vægt på at sikre kontinuiteten for barnet/den unge.

Hvis særlige forhold gør det påkrævet, kan kommunen afgøre, at ændringen af anbringelsessted skal ske med det samme.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om en klage over en afgørelse om ændring af anbringelsessted under efterværn har opsættende virkning.

2. Reglerne

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 72, stk. 2, 1. punktum, og stk. 3, fastslår, at klage over afgørelser om valg af anbringelsessted og ændring af anbringelsessted og af klage over afgørelse om afslag på opretholdelse af en anbringelse uden for hjemmet efter det fyldte 18. år (§ 72, stk. 3) har opsættende virkning.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 72, stk. 2,, 2. og 3. punktum fastslår, at kommunen samtidig med afgørelsen om valg af anbringelsessted og afgørelse om ændring af anbringelsessted kan træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks, hvis særlige forhold gør det påkrævet. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

3. Andre Principafgørelser

Der er ikke brugt andre Principafgørelser ved afgørelsen.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag, om klage over en afgørelse om ændring af anbringelsessted under efterværn har opsættende virkning.

Resultatet er

- Klage over afgørelse om ændring af anbringelsessted under efterværn har opsættende virkning

Det betyder, at en ung i efterværn som udgangspunkt har ret til at forblive på sit anbringelsessted under behandlingen af den unges klage over ændring af anbringelsesstedet.

Vi er således kommet til samme resultat som det sociale nævn i Statsforvaltningen X.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Vi vurderer, at reglerne om opsættende virkning ved afgørelse om ændring af anbringelsessted og ved afgørelse om afslag på døgnophold efter det fyldte 18. år i et anbringelsessted må fortolkes udvidende, således at bestemmelserne også omfatter afgørelse om ændring af anbringelsessted under efterværn.

Som ved andre afgørelser om ændring af anbringelsessted, kan kommunen dog, hvis særlige forhold gør det påkrævet, samtidig med afgørelsen om ændring af anbringelsessted træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks.

Vi har lagt vægt på kontinuitetsbetragtningerne i forarbejderne om opsættende virkning i Anbringelsesreformen og i forarbejderne om efterværn i Barnets Reform.

Om opsættende virkning fremgår det af lovbemærkningerne til Anbringelsesreformen, at der både ved skift af anbringelsessted og ved afslag på døgnophold i et anbringelsessted som efterværn lægges vægt på at sikre kontinuiteten for barnet/den unge.

Ved Barnets reform er der i bemærkningerne om efterværn fokus på en kontinuerlig indsats uden unødvendige brud.

Bemærkninger til klagen

A Kommune har oplyst, at kommunen finder det betænkeligt, hvis en ung i efterværn kan forhale en igangsat udslusningsproces, med det klare formål at hjælpe den unge til en bedre overgang til voksenlivet, ved at anmode om opsættende virkning ved afgørelse om ændringer af den aktuelle foranstaltning, uanset at der er tale om en flytning.

Vi bemærker, at ankeinstanserne (de sociale nævn og Ankestyrelsen) efter retssikkerhedsbekendtgørelsen i sager, der er omfattet af retssikkerhedslovens § 72, stk. 2, 1. og 2. punktum, og § 72, stk. 3, så vidt muligt skal træffe afgørelse inden 8 uger efter, at klagen er modtaget.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå, da det sociale nævn traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse
- Klagen til Ankestyrelsen
- Nævnets genvurdering

A Kommune traf afgørelse om ophør af NNs anbringelse i plejefamilie. Kommunen begrundede afgørelsen med, at målet med anbringelse i en plejefamilie var opfyldt, og at det var nødvendigt at tilbyde NN anden foranstaltning, som bedre tilgodeså hendes aktuelle behov, herunder målet om, at hun i nærmere fremtid skulle udsluses til egen lejlighed.

Nævnet traf afgørelse om, at NNs klage over ændring af anbringelsessted havde opsættende virkning i henhold til retssikkerhedslovens § 72, stk. 1, idet lovhjælmen for ændring af anbringelsessted i efterværn var servicelovens § 69 på baggrund af det tilsyn, som kommunen førte i henhold til servicelovens § 148.

A Kommune klagede over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen blev det anført, at retssikkerhedslovens § 72, stk. 1, jf. stk. 2, ikke hjemlede adgang til at tillægge kommunens afgørelse om ændring af efterværensforanstaltning opsættende virkning, og at der heller ikke kunne blive tale om at tillægge kommunens afgørelse opsættende virkning ud fra en analog fortolkning af retssikkerhedslovens § 72, stk. 1, jf. stk. 2.

Kommunen henviste til, at NN var 19 år gammel, og at der var tale om en efterværensforanstaltning, hvilket havde afgørende betydning, idet der var stor forskel på at være et anbragt barn under 18 år og en ung, anbragt i efterværn, som var en frivillig foranstaltning, som forudsatte den unges samtykke.

Ved kommunens oprindelige behandling af sagen noterede kommunen sig, at retssikkerhedslovens § 72, stk. 3, hjemlede adgang til, at en afgørelse om ophør af en efterværensforanstaltning efter servicelovens § 76, stk. 3, nr. 1, kunne tillægges opsættende virkning. Kommunen understregede hertil, at dens afgørelse ikke indebar, at NNs bevilling af efterværn ophørte, men derimod, at den blev ændret, hvilket indebar en omplacering af NN fra ophold i en plejefamilie til ophold på et opholdssted. En afgørelse, som blev truffet på baggrund af en konkret og individuel vurdering af NNs ændrede støttebehov. Kommunen fandt det betænkeligt, hvis en ung i efterværn kunne forhale en igangsat udslusningsproces, med det klare formål at hjælpe den unge til en bedre overgang til voksenlivet, ved at anmode om opsættende virkning ved afgørelse om ændringer af den aktuelle foranstaltning, uanset at der var tale om en flytning.

Kommunen bemærkede desuden, at et efterværn, jf. servicelovens § 76, stk. 7, skulle ophøre, når tilbuddet ikke længere opfyldte sit formål, eller når den unge ikke længere ønskede det. Det måtte være kommunens vurdering, hvornår en iværksat efterværensforanstaltning ikke længere opfyldte sit formål, herunder ligeledes kommunens vurdering om en iværksat efterværensforanstaltning burde/skulle ændres.

Ud fra lovgivningen og principperne omkring efterværn synes det urimeligt, hvis afgørelser om ændringer i en efterværensforanstaltning efter § 76, stk. 3, nr. 1, kunne tillægges opsættende virkning. Det medførte efter kommunens opfattelse kun besvær i forhold til at opfylde formålet med efterværn, som det var beskrevet i servicelovens § 76.